

## **Kúria ítélet 8. oldala: nem akart hinni a szemének a NAV képviselője és a bíró!**

Március közepén egy újabb tárgyalás volt egy üzletszerű ingó értékesítés ügyben. Ezen a tárgyaláson szembesült először a NAV –ot képviselő jogtanácsos és a bíró azzal, hogy a Kúria által 2013. január 9-én kiadott elvi állásfoglalás nem hű tükörképe az ítéletnek. Először még azt kérdezte a NAV képviselője a felperestől, hogy jelölje meg, miért kedvező rá nézve a Kúria ítélete. Miután felperes jogi képviselője megjelölte hivatkozásként a 8. oldalt, az ügyben eljáró bíró és a NAV képviselője nem akart hinni a szemének. Ami a Kúria elvi állásfoglalásából kimaradt, és ami sokkolta a NAV képviselőjét és a bírót, az a következő:

***„Ugyanakkor az Szja törvény 58.§ (8) bekezdés harmadik feltétele az adólevonási jog megnyílása az alanyi adómentesség határának átlépését követően következik be. Ez a feltétel a felperes esetében 2006-os évben nem valósult meg, mivel értékesítéseinek ellenértéke nem lépte át a 2006. évi mentességi határt, a 4.000.000 Ft-ot. (régí áfa tv. 49.§ (2) bekezdés). Mindezekből következően a 2006. évre megállapított személyi jövedelemadó és eho adóhiány jogszerűtlen, hiszen az Szja törvény 58.§ (8) bekezdésében foglalt harmadik feltétel nem következett be. A 2006. évre vonatkozóan az általános, vagyis az Szja törvény 58.§ (1)-(7) bekezdéseinek figyelembe vételével kell meghatározni a felperes adófizetési kötelezettségét, eho-fizetési kötelezettsége ebből következően nem áll fenn.”***

[Kúria ítélet, 8. oldal, 2. bekezdés]

Az elbírált ügyben a magánszemély nem jelentkezett be szabályszerűen adóalanyként. A Kúria ítéletéből egyértelmű, hogy ilyen esetben is vélelmezni kell az alanyi adómentességet.

Az a bírói tanács, amelyik most legutóbb tárgyalást tartott, 2013. január végén még egy szinte teljesen azonos tényállású ügyben elutasította felperes keresetét a Kúria elvi állásfoglalására hivatkozva. Most ugyanaz a bírói tanács az alperes javaslatára „időt kért”. A tárgyalást felfüggesztette a következő Kúria ítéletig (?!). Egy egyértelmű Kúria-döntésnél miért kell várni egy másik döntésre? „A remény hal meg utoljára”-gondolja a NAV. A bíróság és a NAV abban bízik, hátha a Kúria egy nagyon hasonló ügyben megváltoztatja saját idézett indoklását az üzletszerűség kérdésében???

A Kúria előtt fekvő felülvizsgálati kérelem alapját képező ítéletet dr. Kopinja Mária bíró (volt APEH-jogász) jegyzi, melyben elutasította felperes keresetét. A felülvizsgálati kérelem egy éve lett benyújtva a Kúriához. Elevenítsük fel ezt a bírósági döntést, ami korábban szintén nagy „port vert fel” alkotmányjogászok körében is. A részletek ismeretében megítélésem szerint csak időt akar nyerni a NAV, hogy tovább

folytathassa még egy ideig jogsértő gyakorlatát az üzletszerűség kérdésének megítélésében. Az eddig egyetlen e tárgyban hozott ítéletében a Kúria egyértelműen kimondta, hogy az alanyi adómentes határig nem minősül üzletszerűnek az ingó értékesítés. Nem valószínű, hogy a Kúria által hangoztatott *"egységes joggyakorlat"* jegyében néhány hónap után saját magát felülbírálja majd. Sokkal inkább valószínű az, hogy kijavítja ítéletében a helyes jogi levezetés utáni téves végkövetkeztetését: az üzletszerűség három konjunktív feltétele egyszerre akkor is teljesül, ha az egyik nem teljesül. Ez ugyanis a matematikai logika alapvető szabályaival ellentétes. (A és B csak akkor igaz, ha A és B is igaz). A matematikai logika szabályainak megfelelő helyes végkövetkeztetés ugyanis az, hogy az általános jogelvekből következő üzletszerűség esetén a leginkább megfelelő jogszabály nem az Személyi jövedelemadó törvény 58.§ (8) bekezdése, hanem az Adózás rendjéről szóló tv. 108.§ (7) bekezdése:

***„Ha az adózó az adóköteles bevétel-szerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság 12 havi működést vélelmezve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani”.***

A dr. Kopinja Mária volt APEH-jogász bíró által hozott ítélet lényege: kifogyva a szakmai ellenérvekből, a bíró az Alaptörvény 28. cikkére hivatkozva úgy utasította el a keresetet, hogy szerinte az adóhatóság álláspontja felel meg a *„józan észnek, a közjónak, az erkölcsös, és gazdaságos célnak”*. Az alkotmányjogász lesújtó véleményét az ítéletről weblapomon a kapcsolódó linken elolvashatja.

Az adóügyekben ítélező bíróknak tudomásul kellene venni, hogy adóügyek szakszerű elbírálásához kevés a jogi végzettség. Feltétlenül előnyben van a jogászokkal szemben a matematikus végzettséggel is rendelkező okleveles adószakértő. Egyelőre a bíróságok görcsösen ki akarják zárni az adózási szakértelmet a bírósági döntésekből. Pedig az okleveles adószakértő számára az adójogszabályok értelmezése szakkérdés. Ahhoz, hogy a bíróságok is így vélekedjenek, ahhoz az igazságügyi adó- és járulékszaksértők névjegyzékéből haladéktalanul törölni kellene az adóügyi végzettség nélküli, önjelölt szakértőket, az adószakértő igazolvánnyal rendelkezőket.

**Angyal József okleveles adószakértő (+36/209-429-386) [www.angyalado.hu](http://www.angyalado.hu)**